

Druga strona postępowania: Europejski Bank Centralny (EBC)

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie postanowienia Sądu z dnia 6 maja 2019 r. w sprawie T-283/18;
- stwierdzenie dopuszczalności skargi zmierzającej do stwierdzenia nieważności;
- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpatrzenia w celu rozpoznania skargi zmierzającej do stwierdzenia nieważności;
- obciążenie EBC kosztami wnoszących odwołanie i kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący podnosi dwa zarzuty na poparcie swego odwołania:

- 1) Naruszenie przez Sąd art. 263 TFUE poprzez brak oparcie swojego postanowienia na rzeczywiście podjętej przez EBC decyzji.
- 2) Zaskarżone postanowienie jest oparte na nieprawidłowej wykładni art. 18 ust. 1 SRMR ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014, L 225, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 26 lipca 2019 r. — Komisja Europejska/Republika Włoska

(Sprawa C-573/19)

(2019/C 305/36)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Gattinara, E. Manhaeve, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o stwierdzenie, że

- 1) ze względu na systematyczne i ciągle nieprzestrzeganie dopuszczalnych rocznych wartości stężenia NO₂
 - począwszy od 2010 r. i w sposób nieprzerwany w strefach IT0118 (aglomeracja Turynu), IT0306 (aglomeracja Mediolanu), IT0307 (aglomeracja Bergamo), IT0308 (aglomeracja Brescii), IT0309 (strefa A — nizina o wysokim stopniu urbanizacji), IT0906 (aglomeracja Florencji), IT0711 (gmina Genua), IT1215 (aglomeracja Rzymu);
 - od 2010 do 2012 r., a następnie, począwszy od 2014 r. i w sposób nieprzerwany, w strefach IT1912 (aglomeracja Katanii) i IT1914 (strefy przemysłowe),które to nieprzestrzeganie utrzymuje się do dziś dnia, Republika Włosa uchybiła zobowiązaniu nałożonemu na nią w czytanych łącznie przepisach art. 13 i załącznika XI do dyrektywy 2008/50/WE w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy⁽¹⁾;
- 2) nie przyjmując, począwszy od dnia 11 czerwca 2010 r., środków odpowiednich do tego, aby zapewnić przestrzeganie dopuszczalnych dla NO₂ wartości we wskazanych w pkt 1 strefach, Republika Włosa uchybiła, również w systematyczny i ciągły sposób, zobowiązaniom nałożonym na nią w art. 23 ust. 1 dyrektywy 2008/50 jako takim oraz w związku z załącznikiem XV pkt A tej dyrektywy, które to uchybienie utrzymuje się do dziś dnia;
- 3) obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W pierwszym zarzucie swej skargi Komisja twierdzi, że uzyskane przez nią dane dotyczące stężenia NO₂ w powietrzu świadczą o systematycznym i ciągłym naruszaniu czytanych łącznie przepisów art. 13 i załącznika XI do dyrektywy 2008/50/WE. Zgodnie z tymi przepisami, czytany łącznie, poziom stężenia tych substancji nie może przekraczać pewnych dopuszczalnych rocznych wartości stężeń. Na niektórych obszarach te wartości są nieprzerwanie przekraczane od ponad dziesięciu lat.

W drugim zarzucie swej skargi Komisja twierdzi, że Republika Włosa uchybiła zobowiązaniom nałożonym na nią w art. 23 ust. 1 dyrektywy 2008/50 jako takim oraz w związku z załącznikiem XV pkt A tej dyrektywy. Po pierwsze, plany ochrony powietrza, które zostały przyjęte po przekroczeniu dopuszczalnych wartości stężeń NO₂, nie umożliwiają ani przestrzegania tych wartości, ani ograniczenia ich przekraczania w możliwie najkrótszym okresie. Po drugie, wiele z tych planów nie zawiera wymaganych w załączniku XV pkt A dyrektywy informacji, których to wskazanie jest obowiązkowe w rozumieniu art. 23 ust. 1 akapit trzeci tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy (Dz.U. 2008, L 152, s. 1).